

BEVÄRINGSVISA

Det Kong - li - ga Re - ge - men - te, som ett
äpp - le av guld i sin fa - na bär och Ljt - zen och
Clis - sow där - jämte, det gick först i den sven - ska här, det gick
först i den sven - ska här, det gick först i den sven - ska här.

Det tågade utan att tveka
under trummor och spel över blodiga fält.
Och sågos där några bleka
så voro de bleka av svält.

Men först i den trotsiga skara
gick det sjunde, ett sjungande stolt kompani.
Det var karlar och pampar bara.
Det var karlar, för si det var vi.

Så blevo vi fienden varse.
Från hans skansar vi fingo en sabla salut,
så luften ysta och skar sig
men kapten sade bara: å hut!

Ja, vi hörde de rysliga toner,
och av kulor förmörkades himmel och sol.
Ja, di hade väl tusen kanoner,
men kapten hade bara en pistol
— då kasta han bort sin pistol.

Sen drog han sin blanka klinga —
den var hård som en blick. Och han talade så:
Nu skola vi lära dem springa.
— Höran! Bajonetterna på!

Men först i den trotsiga skara
gick det sjunde ett sjungande stolt kompani.
Det var karlar och pampar bara.
Det var karlar, för si det var vi.

Olof Thunman